

C120 – BRU8

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

8 maart 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BRUSSEL EN DE VLAAMSE RAND

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de precaire situatie van de Brusselse huisartsen	1
Vraag om uitleg van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de eventuele agendering van het taalgebruik in de Brusselse ziekenhuizen op het Overlegcomité	4
Vraag om uitleg van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de tweetaligheid in de gewestelijke en plaatselijke besturen in Brussel	5

Voorzitter: mevrouw Gerda Van Steenberge

Vraag om uitleg van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de precaire situatie van de Brusselse huisartsen

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de aanleiding voor mijn vraag is een persbericht over een Brusselse huisarts die al zeventien keer werd overvallen. Hij geeft er de brui aan: hij stopt zijn artsenpraktijk. Natuurlijk is dit een uitzonderlijk geval, maar toch mogen we dit feit niet negeren. Het gaat immers niet alleen om een veiligheidsprobleem, maar het heeft hier en daar ook raakvlakken met uw beleid.

In deze commissie hadden we het al eerder over het nijpend tekort aan huisartsen. Momenteel zijn er 62 huisartsen in Brussel, de Vlaamse wachtdienst inbegrepen. De instroom van jonge huisartsen is onvoldoende groot. De gemiddelde leeftijd van een huisarts is 50 jaar. De situatie zal dus niet gauw verbeteren. Het tekort aan huisartsen is geen plaatselijk fenomeen, het komt ook in de rest van Vlaanderen voor, maar in Brussel zijn er een aantal factoren die het tekort in de hand werken. De werkomstandigheden zijn allesbehalve aantrekkelijk, de artsen staan vaak in de file, de huurprijzen zijn hoger dan in Vlaanderen en de artsen verdienen er minder. Bovendien worden de Brusselse huisartsen en andere zorgverstrekkers geconfronteerd met onveiligheid. De huisarts is echter nog steeds de spil in het ZORGNET dat u wenst uit te bouwen. We mogen de rol van de huisarts bijgevolg niet onderschatten.

Inzake de onveiligheid is de rol van de federale minister voor Binnenlandse Zaken uiteraard essentieel, maar u stelde ook een gezondheidsmanager aan. In uw beleidsbrief staat: "Hij onderzoekt noden en hiaten in de gezondheidszorg in Brussel en verzorgt de communicatie met de andere overheden." Als ik het voor het zeggen had, zou ik de kwestie daarin kaderen, maar misschien bent u op een ander vlak of op een andere manier creatief bezig. In elk geval moet worden gezegd dat veiligheid, een verantwoordelijkheid van de federale minister, een bijdrage levert aan het aantrekkelijk maken van de hoofdstad en van het beroep van verzorgende of huisarts. Met zijn falende beleid dwarsboomt federaal minister Dewael uw beleid voor Brussel. U wilt nieuwe mensen in Brussel en u wilt dat het wonen en werken in Brussel aantrekkelijk blijft, maar dat impliceert dat de veiligheid moet worden

gegarandeerd. Als het beleid van de federale minister faalt, zit ook u met een probleem.

Hij dwarsboomt u ook op een tweede manier, namelijk in de uitbouw van het ZORGNET. Dat ZORGNET kadert in uw beleid voor een kwaliteitsvolle Nederlandstalige dienstverlening in Brussel. Aangezien de huisartsen de spilfiguren zijn en u onvoldoende huisartsen kunt aantrekken, zult u ook met problemen kampen bij de uitbouw van het ZORGNET.

In antwoord op een eerdere vraag hierover stelt u dat het aantrekken van Nederlandstalige zorgverstrekkers een van de taken is van Pro Medicis. Ik zou dan ook graag vernemen of Pro Medicis een positief bilan kan voorleggen voor wat betreft het aantrekken van Nederlandstalig of Nederlandskundig medisch personeel naar Brussel. Werd er vooruitgang geboekt in vergelijking met voorgaande jaren?

Behandelde de gezondheidsmanager het hoofdstuk veiligheid al in zijn contacten met de federale overheid? Welke concrete resultaten boekte hij ter zake?

Welke initiatieven nam u om de federale minister van Binnenlandse Zaken te sensibiliseren en wat is het resultaat ervan?

De voorzitter: Mevrouw Roex heeft het woord.

Mevrouw Elke Roex: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, we hebben hier al vaak over gediscussieerd in de commissie, en het is duidelijk dat we ervan uitgaan dat het meten van het aantal Nederlandstaligen niet altijd de juiste maatstaf blijkt te zijn. Het aantal huisartsen dat zich heeft aangesloten bij de Vlaamse wachtdienst, geeft niet altijd een goed beeld van het aantal Nederlandskundige huisartsen in Brussel, maar ook niet van het aantal Nederlandstalige huisartsen in Brussel. We weten immers dat een aantal Nederlandstalige huisartsen zich bewust niet aansluit bij de Vlaamse wachtdienst, want daar zouden ze meer diensten moeten doen dan in de Franstalige wachtdienst.

Mijnheer de minister, het was onze intentie om te meten hoeveel Nederlandskundige artsen en eerstelijnszorgers er in Brussel zijn. Pro Medicis is bezig met het opstellen van de databank voor de eerstelijnszorg. Hoever staat het daarmee? Kunnen we op basis van die databank al knelpuntberoepen in de medische sector ontwaren?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Collega's, het aantrekken en behouden van Nederlandskundige huisartsen blijft een belangrijk aandachtspunt in mijn impulsbeleid op het vlak van gezondheid.

De initiatieven Pro Medicis, gezondheidscoördinatie en ZORGNET hebben intussen een bijzonder positieve dynamiek op gang gebracht. Zij staan in voor tal van activiteiten en ondersteuningsacties die het huisartsenberoep in Brussel aantrekkelijker moeten maken. Het opkrikken van dit knelpuntberoep vereist betere werkomstandigheden, maar ook een mentaliteitsverandering. Het aantrekkelijk maken van het huisartsenberoep is bijgevolg een gestaag proces, en de resultaten zijn – jammer genoeg – niet op korte termijn meetbaar.

Heel wat stappen worden gezet om het erg versnipperde gezondheidswerkveld te structureren, beter af te stemmen en zichtbaar te maken. Collega's, het voorbije jaar hebben Pro Medicis, de gezondheidscoördinator en ZORGNET hard gewerkt aan het bijeenbrengen van de verschillende Nederlandskundige beroepsgroepen in Brussel, met behulp van de databank van Pro Medicis en de contacten van het Brussels Overleg Thuiszorg.

De eerstelijnsdatabank van Pro Medicis zal overigens binnenkort worden ontsloten via telefoon en website en via het zakboekje. Op die manier wordt het Nederlandskundige gezondheidsaanbod beter zichtbaar en toegankelijk voor de zorgvrager en wordt de doorverwijsfunctie verbeterd. Dankzij de databank worden ook de hiaten in het gezondheidsaanbod duidelijk en kunnen de gezondheidscoördinator en Pro Medicis Brussel hier doelgericht op inspelen.

Ook ZORGNET bevordert de netwerking tussen zorgverleners. ZORGNET slaagt erin steeds meer zorgverleners te betrekken bij zijn eerste klinische pad 'heup- en knieprothese' en werkt momenteel het zorgpad 'zwangerschap en bevalling' uit met de werkgroep kraamzorg.

Daarnaast heeft de gezondheidscoördinator ook de eerste contacten gelegd om minder evidente beroepsgroepen bijeen te brengen voor overleg, bijvoorbeeld door de oprichting van een Nederlandskundige kinesistenkring. Op 15 februari 2007 organiseerde de gezondheidscoördinator bovendien de allereerste interdisciplinaire gezondheidsmeeting voor Nederlandskundige zorgverleners.

Deze nieuwe samenwerkingsdynamiek – en die is er echt wel op het terrein – in de Nederlandskundige gezondheidszorg in Brussel komt het 'zich goed en thuis voelen' van de zorgverleners zeker ten goede en wordt door hen ook aanvoeld als een stevige versterking van hun beroepscategorie en hun werk.

Mevrouw Van Linter, Pro Medicis heeft heel wat resultaten geboekt met betrekking tot het vastleggen en promoten van stageplaatsen in onze hoofdstad. Voor het

schooljaar 2006-2007 zijn voorlopig een 30-tal stages geboekt voor studenten arts, vroedkunde en verpleegkunde. Dat zijn in totaal meer dan 200 stageweken.

Het gaat hier echter om meer dan enkel het verhogen van het aantal stages. Pro Medicis verrichtte heel wat werk om een structurele samenwerking uit te bouwen met de VUB, de KUL en UGent en biedt een maximale ondersteuning aan de stagiairs. Er wordt geijverd voor kwaliteitsvolle stages van langere duur, om de studenten op intensieve en constructieve wijze te laten kennismaken met onze hoofdstad.

Er is sinds kort echt wel een positieve evolutie inzake de samenwerking tussen het UZ Brussel en de Universiteit Gent. Een jaar geleden heb ik al aan de alarmbel getrokken over de toekomst van het UZ, maar daar is nu een heel positieve kentering. We moeten ook vaststellen dat Sint-Elisabeth, maar bij uitbreiding alle Europaziekenhuizen, in een goed samenwerkingsverband zitten met KUL en UCL, want voor ons zorgt de KUL voor steeds meer stageplaatsen. We mogen gerust stellen dat in die ziekenhuizen een heel positief taalbeleid wordt gevoerd. Die studenten worden ook op een constructieve wijze in contact gebracht met onze hoofdstad, en dat is niet onbelangrijk.

Pro Medicis heeft ook heel wat lobbywerk verricht, opdat een eerste kennismaking met Brussel steeds vroeger wordt georganiseerd in de opleiding en dus niet enkel in de laatste stagejaren, als de student vaak al heel wat levenskeuzes heeft gemaakt met betrekking tot werkomgeving of gezinssituatie. Hoe vroeger we dat doen, hoe interessanter.

Daarnaast heeft Pro Medicis de eerstelijnsdatabank uitgebouwd. We gaan daar binnenkort ook de resultaten van zien. De databank omvat intussen 109 huisartsen die hun gegevens willen vrijgeven. In de databank zijn niet alleen de Nederlandstalige, maar ook de Nederlandskundige zorgverleners opgenomen, waardoor het aanbod groter is dan het historisch gekende aantal.

Dokter Verlinde werkt sinds februari 2006 – en we hebben de overeenkomst ook verlengd – als gezondheidscoördinator. Zij ijvert voor een betere coördinatie van het versnipperde Nederlandskundige gezondheidsaanbod in Brussel door middel van netwerking en het opstarten van overlegfora, voor een vlotte communicatie tussen zorgverleners en een betere afstemming van de verschillende initiatieven. Naast de kleinere overleggroepen binnen bepaalde gezondheidsberoepen zoals kinesisten en kraamzorg, werd op 15 februari 2007 voor het eerst een grote eerstelijnsmeeting georganiseerd.

De gezondheidscoördinator werkt aan een betere zorgverlening door het uitwerken van nieuwe modellen

voor huisartsenpraktijk, bijvoorbeeld de groepspraktijk en voor alternatieve financiering van de eerste lijn, bijvoorbeeld de derdebetaleregeling, en door het stimuleren van zorgenplannen over de individuele patiënt.

Dokter Verlinde speelt een cruciale rol in de coördinatie van de partners Pro Medicis, de Brusselse Welzijns- en Gezondheidsraad, de Brusselse Huisartsenkring of BHAK en ZORGNET, die alle nauw betrokken zijn bij het ontsluiten van de databank met gegevens over Nederlandkundige zorgverleners. Op basis van grondig onderzoek stelt dokter Verlinde het 'Masterplan Nederlandstalige Gezondheidszorg in Brussel' op. Dit plan wordt over een paar weken verwacht.

Wat de veiligheidsproblematiek betreft, refereer ik aan de cijfers van de enquête die de gezondheidscoördinator heeft uitgevoerd bij de Nederlandkundige Brusselse huisartsen uit de databank. Maar liefst 62 percent van de aangeschreven artsen heeft het enquêteformulier beantwoord. Aangezien de enquête aansluit bij een algemene bevraging van de BHAK over 'wachtlopen', werden in eerste instantie de antwoorden van de wachtlopende artsen van de BHAK geanalyseerd. De antwoorden van deze subgroep zijn echter gelijkaardig aan die van de volledige respondentengroep.

Uit de analyse van de enquête bij wachtlopende artsen die lid zijn van de BHAK, blijkt dat slechts 12 percent al veiligheidsproblemen heeft ondervonden. Ik wil dat aantal niet banaliseren, maar het ligt toch lager dan ik had gevreesd. Een andere indicator is het veiligheidsgevoel. 36 percent voelt zich in bepaalde buurten en op bepaalde uren, vooral 's nachts, onveilig. 56 percent van alle vrouwelijke artsen en 19 percent van de mannen voelt zich onveilig tijdens de wacht. Maatregelen treffen om het probleem van de veiligheid te verhelpen, zou bij 44 percent van de bevroegde artsen het enthousiasme verhogen om wacht te lopen.

Voor maatregelen in verband met deze veiligheidsproblematiek heeft de Vlaamse Gemeenschap nauwelijks bevoegdheid. In de mate van het mogelijke heeft de gezondheidscoördinator aandacht voor het aspect veiligheid. Binnen de werkgroepen werden een aantal mogelijkheden besproken. Zo wordt onderzocht hoe de derdebetaleregeling breder kan worden toegepast. Vooral tijdens de wachtdienst zou dit de garantie tot betaling en ook de veiligheid van de arts aanzienlijk verhogen.

Verder wordt ook de mogelijkheid onderzocht om tijdens de wacht te werken met mobiele Bancontactsystemen met een geïntegreerde SIS-kaartlezer om de verzekerbaarheid van de patiënt onmiddellijk te kunnen nagaan, dit opnieuw om de garantie tot betaling en de veiligheid van de arts te bevorderen. Tot slot werden ook stappen gezet om een wachtpost op te richten. De

BHAK diende midden 2006 een subsidiedossier in bij minister Demotte en de subsidies werden toegekend.

Werken in een beveiligd gebouw en omkaderd met administratief personeel verhoogt de veiligheid. De telefonistes van de wachtpost zijn enerzijds een buffer tussen de patiënt en de arts, waardoor voor de niet-pertinente vragen, bijvoorbeeld een voorschrift voor chronische medicatie, kan worden doorverwezen. Anderzijds verhoogt de secretariaatfunctie ook de veiligheid omdat mogelijke problemen met moeilijkere patiënten, bijvoorbeeld de gekende verslaafden, kunnen worden ingeschat. Dit secretariaat zou eventueel ook buiten de wachturen ter beschikking gesteld kunnen worden aan de leden van de BHAK, aan minder dan het commerciële tarief.

Andere maatregelen ter bevordering van de veiligheid worden onderzocht. Idealiter kunnen bijvoorbeeld bepaalde huisbezoeken met chauffeur heel wat parkeer- en veiligheidsproblemen oplossen. De financiering is op dit ogenblik niet opgenomen in het federale subsidiepakket voor wachtposten. De mogelijkheden om de veiligheid van de huisartsen te verhogen, worden op dit ogenblik verder onderzocht in het kader van het Masterplan.

Wat de sensibilisering van de federale minister van Binnenlandse Zaken betreft, ontstaat er vanuit de verschillende gesubsidieerde projecten – Pro Medicis Brussel, de gezondheidscoördinatie, ZORGNET – een sterke dynamiek in de Nederlandkundige gezondheidszorg in Brussel. Ook op het vlak van veiligheid worden verschillende voorstellen verder onderzocht.

Het Masterplan van de gezondheidscoördinator is in volle ontwikkeling. Op basis van dit plan zullen de specifieke noden in de Nederlandkundige gezondheidszorg in Brussel worden vastgesteld en kunnen maatregelen worden overwogen in overleg met de bevoegde ministers. Een gecoördineerd netwerk heeft tijd nodig om te groeien. Heel wat projecten en acties zijn lopende om het gezondheidsberoep in Brussel aantrekkelijk te maken. Er dient echter ook tijd genomen te worden voor de implementatie en de kwalitatieve uitbouw van deze projecten en acties, en voor het evalueren van de resultaten.

Ik verzeker u dat op het moment dat het Masterplan klaar is, een van de onderdelen daarin is dat ik met de minister van Binnenlandse Zaken daarover overleg zal hebben en zal vragen deze problematiek te laten onderzoeken.

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord. Ik blijf wat op mijn honger zitten wat betreft de laatste vraag. Er zijn via het Masterplan een aantal initiatieven lopende. Het blijft daarop wachten.

Alternatieve financiering is een goed idee, maar het gaat bij huisartsen, tandartsen, apothekers enzovoort, niet alleen om het financiële aspect, maar gewoon om het feit dat men weet dat zij met medicatie, drugs of vervangmiddelen voor drugs rondlopen. Dat is een belangrijke reden waarom ze vaak overvallen worden. In het kader van uw beleid om Nederlandskundigen aan te trekken, is het belangrijk dat het gevoel van onveiligheid heel hoog zit. Ik denk dat u daar nog werk hebt.

Over het taalbeleid zegt u dat er een goede samenwerking in de Europaziekenhuizen is en dat er samenwerking met het Huis van het Nederlands is. Ik heb echter vernomen dat het op de werkvloer niet echt toegepast wordt en dat er nog een aantal problemen zijn. Er blijven ook nog de onoverkomelijke Irisziekenhuizen. Zolang het beleid van deze ziekenhuizen even Vlaamsonvriendelijk blijft, zullen we met hetzelfde probleem blijven zitten. Kortom, u hebt een aantal bevredigende antwoorden gegeven, en voor de rest zullen we afwachten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de eventuele agendering van het taalgebruik in de Brusselse ziekenhuizen op het Overlegcomité

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Tijdens de debatten in deze commissie kwam reeds meermaals aan bod dat betreffende de taaltoestanden in de Brusselse ziekenhuizen tot nu toe weinig tot geen contact of overleg mogelijk is met de Brusselse Regering. Dat verwondert ons niet. De volgende vraag gaat over de taalrapporten en ook daarvan zijn we gewoon dat er geen samenwerking is.

In een antwoord op een schriftelijke vraag, lichtte u uw tweesporenbeleid toe. Enerzijds zijn er de acties die u op uw beleidsniveau op poten hebt gezet voor de Nederlandstalige instellingen. Anderzijds kan er geen vooruitgang worden geboekt op het terrein van Brussel en de constructieve samenwerking die er zou moeten zijn tussen het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de Vlaamse Regering.

Met het probleem naar het Overlegcomité gaan, is duidelijk nog de enige oplossing die u rest. Dat stelde u zelf in deze commissie op 27 april 2006. Ik citeer u: “De ervaring leert me dat behalve een aantal onschuldige punten die op de agenda worden geplaatst van het Verenigd College van de GGC, er nog nooit een agendering, ook niet op mijn vraag, is geweest van de problematiek

die rijst naast de concrete dossiers. Voor het merendeel van de dossiers die op de agenda worden geplaatst, is er geen enkel probleem omdat het steeds over heel punctuele dossiers gaat.” In een antwoord op mijn schriftelijke vraag over hetzelfde onderwerp stelt u dat de enige stap de constructieve samenwerking is, maar dat die er nog steeds niet is gekomen. U zei verder dat uw geduld niet oneindig is en stilaan opdraakt. U zei tevens: “De deadline die ik vooropstel, lijkt ruim maar realistisch. Ik zal er me in elk geval aan houden.”

Uw geduld zou dus opgeraakt zijn eind oktober 2006. Is er ondertussen overleg geweest met de Brusselse Regering? Zo ja, met welk resultaat? Zo nee, wat was de reden? Indien er geen overleg was met de Brusselse Regering, is het punt dan geagendeerd en besproken op het Overlegcomité? Wat was het resultaat van deze bespreking op het Overlegcomité? Indien dit allemaal negatief is, wat zult u dan doen?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Zoals reeds meermaals besproken in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand is het niet vanzelfsprekend om de toepassing van de taalwetten in Brussel af te dwingen. De taalproblematiek in de Brusselse ziekenhuizen werd zelfs onderzocht door de Raad van Europa.

Via gesubsidieerde organisaties zoals het Huis van het Nederlands, Quartier Latin, de Gezondheidscoördinatie en Pro Medicis, pak ik de taalproblematiek aan op het terrein. De knelpuntberoepen in de gezondheidssector worden actief gepromoot, er wordt geijverd voor betere werkomstandigheden voor Nederlandkundige zorgverleners in Brussel, en Nederlandse taallessen worden aangeboden. Kortom, heel wat projecten en acties zijn momenteel lopende voor een betere Nederlandkundige dienstverlening in Brussel.

Naast deze specifieke initiatieven op het terrein moet de naleving van de taalwetgeving ook institutioneel afgedwongen worden. De mogelijkheden zijn erg beperkt. Constructief overleg tussen de regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de Vlaamse Regering is uiteraard de meest geëigende stap om de problematiek op institutioneel niveau aan te pakken.

Het is u welbekend dat dit overleg, tot mijn spijt, reeds meerdere malen werd verdaagd, omwille van politieke spanningen. Ik koesterde de hoop dat een constructief overleg alsnog zou plaatsvinden en deed tot dusver geen beroep op het Overlegcomité. Daar er geen uitzicht is op een snelle doorbraak, maken mijn medewerkers de nodige voorbereidingen om de taalproblematiek op de agenda van het Overlegcomité te zetten, om zo de afdwingbaarheid van de taalwetgeving op het federale bevoegdheidsniveau te verstrakken. Het ligt in

mijn bedoeling om dit volgende week op de agenda van de Vlaamse Regering te zetten. Dit zou dus rond 10 april op de agenda van het Overlegcomité staan.

Verder heb ik de ministers Huytebroeck en Smet, beide lid van het Verenigd College, een brief gestuurd opdat ze me een overzicht zouden bezorgen van het aantal vernietigingen in de Irisziekenhuizen en in de OCMW's op basis van de schorsingen van de vicegouverneur. Daarnaast heb ik ook de vicegouverneur aangeschreven om me een overzicht van de schorsingen van 2006 te willen overmaken. Ik zal de parlementsleden op de hoogte brengen van de vooruitgang in dit complexe dossier.

Ik ga er dus van uit dat dit op de agenda van de volgende bijeenkomst van het Overlegcomité zal staan. Dat mag bij u echter niet de illusie wekken dat dit probleem daarmee opgelost zal zijn. Ik heb echter geen 101 mogelijkheden. Dit is één van de weinige mogelijkheden waarover ik beschik. Ik moet die aanwenden, al vrees ik dat we niet veel verder gaan komen dan dit te laten behandelen in een werkgroep. Ik zal de druk echter blijven opvoeren. Net als iedereen hier blijf ik ervan overtuigd dat er meer nodig zal zijn om dit te laten afdwingen dan de wil om dit te doen. Dit zal wettelijk moeten worden afgedwongen, maar daartoe moeten dan de spelregels worden gewijzigd.

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Dit is dus een patstelling. Ik ga daar niet al te veel op antwoorden. We zijn dit eigenlijk gewoon. We zijn ervan overtuigd dat dit niet ligt aan een gebrek aan goede wil van uw kant, maar wel aan anderen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de tweetaligheid in de gewestelijke en plaatselijke besturen in Brussel

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mevrouw de voorzitter, het is algemeen geweten dat het publiek maken van de voortgangsrapporten inzake de tweetaligheid problematisch verloopt. Al een hele tijd beschikt Brussels minister-president Picqué over deze taalrapporten, maar op het ogenblik dat ik mijn vraag stelde had hij niet veel zin die publiek te maken. Hij wou dat dan wel doen in een commissie, opdat er eventueel eind maart een debat aan zou worden gewijd. Plots, na een aantal persberichten,

zijn die rapporten dan toch vrijgegeven. Zoals te verwachten was, zijn de resultaten ervan niet zo rooskleurig. Van het gemeentepersoneel zou 13 percent tweetalig zijn, van het OCMW-personeel 5 percent.

Op zich is het al schandalig dat die rapporten zo lang op zich hebben laten wachten. Ook dit rapport is niet volledig, net als de voorgaande. Het gaat hier slechts over cijfers van 2005. Ondertussen is het maart 2007. Ik zie niet in waarom er een probleem zou zijn om die resultaten bekend te maken. Als die gegevens mooi worden bijgehouden in een databank of een Exceltabel, dan is het niet moeilijk een som te maken en moet het mogelijk zijn op een paar weken tijd de resultaten van het voorgaande jaar te krijgen.

Daar komt nog bij dat de cijfers van 2005 geen volledig beeld geven. Toen was er immers nog sprake van het taalhoffelijkheidsakkoord, waardoor een aantal personeelsleden door de mazen van het net glipten. Die resultaten kunnen een beeld geven dat positiever is dan de realiteit.

Bovendien is er ook geen sprake van vernietigingen door de Brusselse regering. Mijnheer de minister, in het antwoord op mijn vorige vraag stelde u al dat u die cijfers van 2006 hebt opgevraagd. Mijn vraag was welke maatregelen u had genomen om die cijfers van 2005, maar ook die van 2006 te kunnen krijgen. Ik had graag ook wat meer uitleg gehad in verband met de vernietigingen, mocht u me die kunnen geven. Hoe zit het nu eigenlijk met de samenwerking met de vicegouverneur? Als u die rapporten opvraagt, hebt u daar net zo veel problemen mee, of is daar sprake van enige beterschap?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, mevrouw Van Linter, om te beginnen moet ik u melden dat het voortgangsrapport van de vicegouverneur enkel betrekking heeft op de gemeenten en OCMW's, en niet op de gewestelijke besturen, zoals de titel van uw vraag doet vermoeden. Het klopt dat ik begin vorig jaar het voortgangsrapport van 2004 rechtstreeks heb opgevraagd bij de vicegouverneur. In zijn antwoord op mijn brief verklaarde die zich niet bevoegd en speelde hij de bal door naar Brussels minister-president Picqué om me het rapport te bezorgen. Als lid van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, zij het met raadgevende stem, heb ik immers inzagerecht met betrekking tot de schorsingen bij de OCMW's en de Irisziekenhuizen. Bijgevolg heb ik aan de heer Picqué gevraagd om me de informatie te bezorgen. Hierop kreeg ik geen reactie.

Ook nu heb ik het rapport nog steeds niet officieel in mijn bezit. Ik heb nogmaals aan de heer Picqué ge-

vraagd om het te bezorgen. Tevens schreef ik een brief aan de vicegouverneur met de vraag om me een overzicht te bezorgen van de schorsingen in 2006.

Ondertussen heb ik het rapport wel kunnen inkijken. Ik kan u zeggen dat ik verontwaardigd ben door de inhoud. Het rapporteert eerder achteruitgang dan vooruitgang. De vicegouverneur heeft in 2005 in vergelijking met 2004 heel wat meer aanwervingen bij de gemeenten en de OCMW's geschorst wegens een gebrek aan tweetaligheid.

Ik ben me ervan bewust dat ik als Vlaams minister over onvoldoende beleidsinstrumenten beschik om de huidige wantoestanden een halt toe te roepen. Toch zal ik deze flagrante schending van de taalwetgeving niet meer aanvaarden. Het kan niet zijn dat de Brusselse Regering er niet in slaagt om de taalrechten van de Vlamingen te waarborgen. Hiermee treedt ze haar eigen regeerakkoord met de voeten.

Om een volledig beeld te krijgen van deze wanpraktijken heb ik aan de heer Smet, bevoegd collegelid voor bijstand aan personen in het Verenigd College, gevraagd om me een overzicht te bezorgen van het aantal vernietigingen in 2005. Zodra mijn dossier compleet is, zal ik dit aankaarten op het Verenigd College, waarvan ik deel uitmaak met raadgevende stem. Daarnaast breng ik deze problematiek ook ter sprake op het volgende Overlegcomité.

Ik wijs er verder op dat ik me in mijn visie gesterkt voel door het recente arrest 161.084 van de Raad van State dat bevestigt dat de Brusselse regering en het Verenigd College op volkomen onwettige wijze weigeren om van hun verplichte toezichtbevoegdheid gebruik te maken. In een rechtsstaat kan het niet dat men de uitspraak van het hoogste rechtscollege van het land naast zich neerlegt, maar in deze staat gebeurt niet anders.

Tot slot kan ik u melden dat mijn partij er hard tegenaan zal gaan bij de bespreking van dit rapport in de Commissie Binnenlandse Aangelegenheden van het Brussels Parlement en de Commissie Sociale Zaken van de Verenigde Vergadering. De naleving van de taalwetgeving is een essentieel breekpunt. Indien de Brusselse regering haar beleid hieromtrent niet aanpast, zullen we daaruit de nodige conclusies trekken. Maar dat is een aangelegenheid voor het Brusselse Hoofdstedelijke Parlement en de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

We hebben het in deze commissie al vaak gehad over volgende bedenking. Het laatste wat ik wil doen, is de bal naar elkaar doorspelen tussen de Vlamingen. Dat heb ik te vaak gezien toen mijn vader lid was van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve. Als Vlaming heb je op dit ogenblik bijzonder weinig mogelijkheden, omdat het gaat om een afkeuringsbevoegdheid, waarvoor een dubbele meerderheid nodig is.

Bij de weinige momenten dat de Vlaamse partijen een beslissende stem hebben, met name bij de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, moet er dringend een signaal gegeven worden. Dat is de verantwoordelijkheid van de vertegenwoordigers van onze verschillende partijen. Ik vrees dat daar meer geforceerd kan worden dan binnen de Brusselse Hoofdstedelijke Regering.

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Het is moeilijk om niet depressief te worden van alle antwoorden. De achteruitgang in Brussel geeft een apocalyptisch beeld.

U bent zeer gedreven in dezen, mijnheer de minister. U spreekt ook over het arrest van de Raad van State, het hoogste rechtscollege, dat men zomaar naast zich neerlegt. U zegt dat dit niet kan in een rechtsstaat. Onze fractie vindt al lang dat het hier geen democratische rechtsstaat betreft.

Het wordt inderdaad hoog tijd dat de taalwetgeving met de wanpraktijken een breekpunt wordt. Maar in de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie zitten Vlaamse partijen die in deze zaak medeplichtig zijn. In het licht van de federale verkiezingen en de onderhandelingen zouden zij voet bij stuk moeten houden en de rechten van de Brusselse Vlamingen voor één keer verdedigen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
